

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Кюстендил, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание
на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Симона Р. Цикова
в присъствието на прокурора Анг. Б.
като разгледа докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно наказателно
дело от частен характер № 20221500600006 по описа за 2022 година

Производството е по реда на част III, глава XXI НПК- “Въззивно производство”.

С присъда № 260050/ 07.10.2021 г., постановена от Кюстендилския районен съд по НЧХД №1739/2019 г. на КнРС подсъдимите А.С. Н. и М. АНТ. С., живущи в с. Н.Ч., К. община са признати за виновни в това, че на ***** г. в землището на селото в съучастие като съизвършители са причинили на Ж. ИВ. Г. разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, с което са извършили престъпление по чл. 130, ал.1 от НК вр. чл.20, ал.2 НК. На основание чл.78А НК двамата подсъдими са освободени от наказателна отговорност и им е наложено административно наказание „глоба” в размер на ***** лв за всеки от тях. ДнРС е уважил предявения от Ж. ИВ. Г. граждански иск, предявен солидарно срещу двамата подсъдими в размер на ***** лева, представляващи обезщетение за причинените му неимуществени вреди в резултат от престъплението, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането– ***** г. до окончателното изплащане на сумата, като предявеният иск за разликата над ***** лева до ***** лева е отхвърлен като неоснователен. Със същата присъда подсъдимите са осъдени и да заплатят разноските по делото, както и държавна такса за уважения граждански иск.

Присъдата се обжалва с въззивна жалба от защитника на двамата подсъдими- адв.К.С.. Във въззивната жалба се инвокират съображения за незаконосъобразност и неправилност на присъдата. Твърди се, че доказателствения материал по делото е обсъден превратно и че присъдата страда от липса на мотиви. Иска се същата да бъде отменена и постановяване на нова, оправдателна присъда, респ. отхвърляне на гражданския иск.

Пред КнОС е постъпило писмено възражение от адв. С.М.- повереник на тъжителя Г. с изтъкнати доводи за неоснователност на въззивната жалба. Същите се поддържат от адв. М. в съдебно заседание пред окръжния съд, като се пледира за потвърждаване на присъдата на КнРС.

Адв. С.- защитник на подс. Н. и С. поддържа жалбата пред въззивния съд пледира за отмяна на присъдата на КнРС и постановяване на нова, оправдателна присъда.

Подсъдимите С. и Н. не се явяват пред окръжния съд.

Кюстендилският окръжен съд, след цялостна проверка на събрания фактически и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност и като съобрази релевираните в жалбите оплаквания, доводите и възраженията на страните, счита, че въззивната жалба е предявена от надлежна страна и в срока по чл.319, ал.1 НПК. Разгледана по съществото, тя е неоснователна, поради което постановената присъда следва да се потвърди на основание чл.336, т.6 НПК по следните съображения:

За да постанови атакуваната присъда, с която е признал А.С. и М.С. за виновни в извършване на престъпление по чл. 130, ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 НК, в мотивите си ДРС е приел следната фактическа обстановка:

На ***** г. към **** часа въззиваемата страна Г. се намирал в близост до имота си, представляващ овощна градина- ливада със засадени в нея овощни дървета в м. „*****“ в землището на с. Н.Ч.. По пътя минавал подс. М. С., чието семейство притежавало съседен имот. Възникнал конфликт между двамата, породен от твърдение на подс. С., че тъжителят владее част от техния имот. Тя довела до спречкване между двамата, в резултат на което подс. С. нанесъл удар на въззиваемия Г. в лицето. В близост до Г. се намирал лекия му автомобил; той отворил вратата му, за да вземе намиращите се вътре тръби с цел да се предпази. В този момент пристигнал баща му- втория подс. Н., който се включил в сбиването и заедно със сина си нанесли удари в главата на Г.. Последният паднал на земята, но двамата продължили с нанасянето на удари, като след известно време преустановили това и си тръгнали. Това сторил и пострадалия Г..

На ***** Г. се снабдил с медицинско свидетелство, в което са отразени травматични увреждания: кръвонасядане и лек оток по долен клепач на дясно око и скулата на бузата под него, охлузване на кожата на дясна буза до устния ъгъл и кръвонасядане по лигавицата на бузата в същата област.

От изготвената и приета по делото СМЕ на в.л. д-р Н. се установява, че описаните увреждания са причинени от действие на твърд тѣп предмет и е възможно да се получат по времето и инцидента, за който се съобщава: нанесени дари с ръце по лицето, а според вида, броя и разположението им- отговарят да са причинени от не повече от два- три удара.

Във връзка с постъпила жалба от Г. в РПУ- Кюстендил, била извършена полицейска проверка и на подс.Н. бил съставен протокол по чл.65 ЗМВР.

За да стигне до описаната фактическа обстановка, първостепенният съд е събрал

всички доказателства, необходими за правилно решаване на делото. Направил е анализ на събрания по делото доказателствен материал, като е обмислил доказателствата както поотделно, така и в съвкупност. Провел е пълен и подробен разпит на св. С., С.а, Г., дал е възможност на подс.С. да даде обяснения, изискал е полицейските преписки във връзка с подадения сигнал до полицията. Показанията на тези свидетели са обсъдени пълно и всестранно, като КнРС е изложил подробни мотиви за причините поради които не кредитира показанията на св. С.а- съпруга на подсъдимия, която принципно не отрича, че на процесната дата между подсъдимите и тъжителя са се срещнали и между тях е имало разправия- както поради заинтересоваността ѝ и обстоятелството, че е съпруга на единия и майка на втория, така и поради поради противоречието им с пок. на св. С. и обективно установените наранявания по пострадалия, сочещи, че същият е бил обект на физическа агресия. КнРС е изтъкнал причините, поради които приема показанията на св.Н.С. за достоверни. Същата е очевидец на конфликта и е възприела от разстояние нанасянето на удар в лицето от страна на подс.С. спрямо пострадалия, както и последващото идване на втория подс. С., респ. включването му внасяне на удари спрямо по Г.. Показанията на свидетелката се потвърждават и от протокола за проведения следствен експеримент, чиито резултати потвърждават наличието на пряка визуална видимост между мястото, на което свидетелката се е намирала и мястото на спора. Провеждането на този следствен експеримент по реда на чл.166 НПК с цел проверка достоверността на показанията ѝ, чиито резултати са обективирани в надлежен протокол, несъмнено сочат, че същите са достоверни. В този аспект опитите на защитата да компроментира нейните показания са несъстоятелни. Следва изрично да се подчертае, че косвено показанията на тази свидетелка се потвърждават и от пок. на св. Г., който е бил в собствения си съседен имот, в който не е имал пряка видимост към местоположението на страните и свидетелства за наличието на спор между тях. Не без значение са и показанията на св. М., която няколко дни след побоя е възприела наличието на следи по лицето на пострадалия и същият ѝ е съобщил, че е бит от подсъдимите. Същевременно на същите защитата придава значение, каквото те не притежават, доколкото е без значение обстоятелството в какъв период от време след инцидента се е срещнала с пострадалия. В случая от значение е, че същата е възприела след инцидента следите от побой върху пострадалия и че същата добросъвестно е съобщила какво точно ѝ е обяснил същия. КнРС не е пренебрегнал и обясненията на подс. С., като се е съобразил с двойствената им природа- като на годно доказателствено средство по чл.115 НПК и като израз на защитната теза. КнРС обосновано ги е отхвърлил като израз на защитната му позиция, доколкото те се опровергават от пок. на св. С., резултатите от проведения следствен експеримент, от заключението на СМЕ.

В този аспект КнРС подробно е анализирал доказателствения материал по делото; посочил е причините, поради които приема показанията на свидетелите; кои от тях; в коя част и защо; като е мотивирал в коя част ги отхвърля и е изложил и мотивите за това- в тази насока е спазил изискванията на разп. на чл. 305, ал.3 НПК. Назначената СМЕ е подкрепила доводите на КнРС относно установените фактически положения- както относно уврежданията на пострадалия, така и относно приетия механизъм за получаване на

травмите. Наличието на преки доказателства, изразяващи се в пок. на св. С., която предава лични, а не опосредени възприятия относно начина на извършване на деянието, съпоставени с косвените показания на св. Г. и М. и със заключението на СМЕ на д-р Н. относно механизма на травмите на пострадалия, налагат единствения възможен извод за доказаност на авторството на деянието. В този смисъл КнРС е направил правилни и обосновани изводи относно авторството на деянието и механизма на причиняването му, които напълно се споделят от въззивния съд. Присъдата на КнРС в частта относно приетите факти по делото се явява обоснована, поради което КнОС намира доводите на защитата във въззивната жалба на подсъдимите за недоказаност на обвинението за неоснователни. Авторството на деянието е установено на база на цитираните доказателствени източници, поради което изтъкнатите във въззивната жалба доводи за недоказаност на обвинението са неоснователни и се отхвърлят от настоящата инстанция.

КнРС е изложил и аргументирани доводи относно деянието по чл. 130, ал.1 НК от обективна и субективна страна, които изцяло се споделят от настоящата инстанция. Несъмнено на датата ***** г. двамата подсъдими в условията на съучастие са нанесли на частния тъжител лека телесна повреда с разстройство на здравето. Претърпените от същия увреждания- кръвонасядания по клепач, скула на бузата, охлузване по кожата на дясна буза и кръвонасядане по лигавицата на бузата имат характер на лека телесна повреда по см. на чл. 130, ал.1 НК и са довели до болка и страдание. От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл- подсъдимите е съзнавали, че нанасят увреждания на пострадалия, в това число и от характера на получените, но независимо от това са сторили всичко възможно за постигане на крайния резултат. Подсъдимите са действали като съучастници в условията на съизвършителство по чл.20, ал.2 НК, доколкото всеки от тях е нанасял удари по тялото на пострадалия в областта на лицето. Същевременно двамата съучастника са имали общ умисъл за задружно осъществяване на конкретното престъпно поведение. Когато няколко лица участват с общ умисъл по какъвто и да е начин и в каквато и да е степен в осъществяване на изпълнителното деяние, е налице съизвършителство по чл.20, ал.2 НК (ППВС №2/57 г., т.6). В обективно отношение всеки от съучастниците следва да участва в самото изпълнение на престъплението, а в субективно- всеки при осъществяване на действията си да има съзнанието, че участва в изпълнението на престъплението заедно с другия и да иска от тази обща дейност да настъпят желаните общественоопасни последици. Тези предпоставки в случая са налице.

Законосъобразни са изводите на първоинстанционния съд относно приложението на чл. 78А от НК при определяне на наказанието по отношение на подсъдимите. КнРС правилно е посочил предпоставките, визирани в този текст и е преценил, че основанията в него са налице, респ. че същият следва да бъде приложен. В този аспект подсъдимите с оглед чистото си съдебно минало законосъобразно са били освободени от наказателна отговорност и им е наложено административно наказание „глоба” в полза на държавата. КнРС ги е определил в минимално предвидения от закона размер- по ***** лева за всеки от тях и в този аспект размера на наказанието е справедлив.

Вследствие причиненото от деянието на подсъдимите Н. и С. увреждане, тъжителят Г. е понесъл неимуществени вреди, за репарирането на които е предявил граждански иск в размер на ***** лева. Безспорно в случая са налице елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл.45 ЗЗД, като Г. като пострадал несъмнено е от кръга на лицата, имащи възможност да търсят обезщетение за неимуществените вреди, причинени от престъплението, респ. подсъдимите са длъжни да репарират виновно причинените му вреди. Пострадалият е претърпял леко телесно увреждане с разстройство на здравето, което е нарушило неговия телесен интегритет и неприкосновеност; причинени са му вреди от неимуществен характер, които се изразяват в понесените болки и страдания за един период в рамките на около ***** дни. В този аспект предявеният граждански иск е основателен и доказан. Присъденото солидарно обезщетение на пострадалия - в общ размер на ***** лева, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането, според настоящия съдебен състав е несправедливо, но поради липса на жалба същото не може да бъде коригирано, поради което присъдата следва да се потвърди и в гражданската ѝ част.

Същевременно съдът констатира, че с присъдата си КнРС е допуснал техническа грешка при изписването на собственото име на подс. Н.. В диспозитива на същата е посочил, че същият е „*****“, въпреки че по делото е било констатирано, в това число и чрез изискване на съответната справка за съдимост, че собственото му име е „*****“. По същия начин е допусната такава грешка и в презимето на подс. С., като е посочил, че то е „*****ов“, а то по идентичен ред е било констатирано като „*****“. Ето защо посочената грешка следва да бъде отстранена от настоящата инстанция по реда на изменението по чл.337, ал.1 НПК. Този въпрос се разглежда служебно от съда с оглед необходимостта от вписване на осъждането в бюлетините за съдимост на подсъдимите.

Водим от гореизложеното и на осн. чл. 314 НПК, вр. чл.334, т.3 и т.6 НПК вр. чл.337, ал.3 НПК вр. чл.338 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260050 на Дупнишкия районен съд, постановена на 07.10.2021 г. по НЧХД № 1739/ 2019 г. в частта на собственото име подсъдимия ***** С. Н., което следва да се чете „*****“ и в презимето на подсъдимия М. *****ОВ С., което следва да се чете „*****“

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалите ѝ части.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____